

Lovas István - Az amerikai kormány Magyarországon is színes forradalmat akar?

2014 április 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Igen, más szempontból viszont Orbán mindenképpen megy. Ha nem most, akkor a teljes gazdasági összeomlást követő zavargások kellős közepén fog menekülni, amíg egy szennyvízcsatornában megtalálják és agyonverik a

TEK-es pribékjeivel együtt, mint egy patkányt.”

(Olvasói komment Lengyel László El tudod képzelni? című cikkére, amely a Népszabadság április 4-i számában és internetes portálján, a NOL.hu-n jelent meg.)

Washingtonnak nem volt kellemes, hogy Moszkva nyilvánosságra hozta: John Brennan, a CIA, az amerikai kém szervezet igazgatója a múlt hétvégén Ukrajna fővárosába, Kijevbe látogatott. Jay Carney, a zavarba hozott Fehér Ház szóvivője kénytelen volt elismerni a tényt, de azt állította, a (megpuccsolt) volt államfő, Janukovics állításával szemben nem azért ment oda, hogy az ideiglenes ukrán kormányt az oroszbarát aktivisták elleni fegyveres fellépésre biztassa, és hogy az ilyen látogatások teljes mértékben normálisak.

Hogyne. Brennan nyilván azért repülte félig körbe a Földet, hogy megtudja az ukrán vezetőket, vajon jó-e a kijevi módon készült csirke előtt orosz borscslevest enni.

Nálunk egészen más a helyzet, ahol a CIA helyi, magyarországi partnerei házhoz mennek. Olyan témákat megvitatni, amelyeken hazánkról van szó. Mint erről oly büszkén adott hírt a Népszabadság 2009. november 20-án. Hogy elkerüljük a volt SZDSZ-közeli sajtó ilyenkor szokásos „persze, ürgebőr, bűvár, csőszkunyhó” stb. mantráját, szó szerint idézzük a NOL.hu-n is elérhető beszámolót: „Az eseményre csütörtökön, a nyilvánosság kizárása mellett került sor egy Washington melletti előváros jellegtelen irodaházában, közel a Központi Hírszerző Ügynökség székhelyéhez.”

A szerényen „elővárosnak” nevezett hely neve Langley, a CIA központja. A beszámolóból kiderül, hogy ott Magyarországról ketten voltak a fő felszólalók. Balogh S. Éva történész és Bozóki András. Az előbbi Hungarian Spectrum című blogjában naponta visel hadjáratot a jobboldali magyar kormány ellen, a legképtelenebb vádakot is sunyin keverve a tényekkel. Bozóki András 2005 és 2006 között SZDSZ-es kulturális miniszter volt. Ő a budapesti Soros-féle egyetemen tanít. (Ez az az egyetem, amely akkor telepedett hozzánk, amikor nem sokkal 1991-es alapítása után Václav Klaus akkori cseh miniszterelnök két lábbal rúgta ki Prágából.) A beszámoló hozzáteszi, „a résztvevők nem beszélhetnek a konferencián elhangzottakról”. Ott Balogh S. Éva „pesszimista forgatókönyvet vázolt a Fidesz és a Jobbik a választások utáni viszonyára vonatkozóan”. A Népszabadság Baloghtól megtudta, hogy a CIA-nél Bauer Tamás „folytonosságelméletéből” indult ki, „miszerint a két párt között nem lehet egyértelmű választóvonalat húzni”. Azoknak, akik nem tudnák: Bauer Tamás az egykori MSZMP, később a Hazafias Népfront tagja, az SZDSZ egyik alapítója, majd vezetőségi tagja, később országgyűlési képviselője, aki saját karrierjébe nem

egészen ültette át a „folytonosság” elméletét.

Április 6-át mind Langleyben, mind a Bozóki–Bauer irányultságú budapesti értelmiségiek hatalmas tragédiaként élték meg. Az Egyesült Államok fővárosában mindenekelőtt azért, mert immár egyértelművé vált, a magyar kormány továbbra sem a „washingtoni konszenzus” alapjára épült neoliberális utat választja. Az energiaszolgáltatók és a bankok profitja helyett a választók zsebére ügyel, míg a jegybank merészeli csökkenteni a kamatlábat – ellentétben például Ukrajnával, ahol az odahajított nyugati szubvencióért cserébe máris megkezdődött a gázárak és a kamatláb meredek központi emelése. Hazai – szó szerinti – elvtársaik pedig részben azért érezték a második megsemmisítő vereséget az őket ért nukleáris opció bekövetkezése után, mert nem ők uralkodhatnak a 2010 előtt a magyar nép által nagyon jól megismert módon, amikor oly jól érezték magukat azért is, mert saját maguknak és kedvenceiknek százmilliókat folyathattak a zsebükből. Akkor, amikor kilométerenként olykor 5,7 milliárd forintért is építettek autópályákat. (Lásd a Portfolio.hu április 14-i cikkét az autópálya-építkezések kilométerenkénti áráról.)

De legalább annyira fáj nekik, hogy a hatalom újbóli birtokosaként nem hirdethetnek mindent illegitimnek alapvető jogállami szabályokat felrúgva és arra hivatkozva, hogy az alaptörvénytől kezdve a kinevezésekig a döntéseket egy „illegitim rezsim” hozta. És nem csukhatják le a mai kormány és apparátusa vezetői embereit. Pontosan tudván, hogy az ő esetükben az unióban nem lennének Reding-/Kroes-/Tavares-hangok és nem lennének rosszalló fejcsóválások sem a nyugati fővárosokban még akkor sem, ha egy-két ma vezető politikus véletlenül úgy menne neki a zárkaajtónak, mint Révész Máriusz fideszes képviselő a gyurcsányista gumibotnak. Mert akkor Lengyel László miniszteri posztokat osztó fantáziájában „rend lesz az utcákon” és Bórándy Péter igazságügy-miniszterként, írta a neoliberális közgazdász a Népszabadság április 4-i számában, „azonnal hozzákezd, hogy rövid távon elhárítsa a jogi akadályokat a kormányzás útjából”. Az egykori SZDSZ-es képviselő Eörsi Mátyás az Élet és Irodalomban az alaptörvény eltakarításának módját már 2011-ben részletezte úgy, hogy annak durván antidemokratikus voltát még Szigetvári Viktor, az MSZP akkori kampánytanácsadója is hevesen bírálta.

A választási atombomba, azaz a kétharmados újrázás után az amerikai Bloomberg hírügynökség Leonyid Bersidszki nevű moszkvai tudósítója a Japan Timesban azt terjesztette el a szigetországban és azon túl, hogy Magyarország az EU egyetlen diktatúrája. Diktatúrája. Mint az a rendszer, amely Észak-Koreában, Eritreában, Kubában, Laoszban, Szomáliában és hasonló helyeken működik. Majd jött vagy száz cikk az Orbán-veszélyről, amely Európát és az egész nyugati világot fenyegeti. Orbán, a Horthy-restaurátor, aki a weimari úton vezeti országát a történelem által kitaposott hitleri úton. A fasiszta, antiszemita Jobbikkal bratyzó Orbán-kormány. És persze a választási csalást sem felejtve el, olyan tekintélyes lapokban is hazudva róla – merte véleményét kifejezni Kumin Ferenc államtitkár április 15-én –, mint a New York Times, ahol a korábbi koalíció pénzén Magyarországon foglalkoztatott Kim Lane Scheppele vezette a matematikát és az olvasót az orránál fogva.

A Financial Timestól a tévelygő magyar választók is kikaptak, pedig ott a demokrácia lényegét eddig békén hagyták. Merthogy a demokráciában a nép szava dönt és azután „basta” (oszt' jó napot). A köztudottan makacs tények ellen azonban még a szuperhatalom Egyesült Államok, az EU és csatolt részeik is tehetetlenek: Ugozza igenis koronáz. Hogy a Nyugat egy neki nem tetsző magyar kormány ellen mennyire készen áll antidemokratikus, erőszakos lépések támogatására, azt Avar János április 13-án kézzelfoghatóan érzékeltette a Vasárnapi Hírekben: „A Nyugat eddig mintha arra várt volna, hogy a magyar választók vethetnek véget az önkényuralmi törtetésnek. Most azonban be kellett látnia: elkerülhetetlenül tennie kell valamit [...]”.

Hogy erről a hidegháború vége óta elfajzott Nyugatról mi a véleménye a kommunista vilárendszer bukását okozó Reagan elnök volt pénzügyi államtitkárának, arról Paul Craig Roberts április 14-én írt cikkének a címe is eleget mond: „Washington az emberiség legrosszabb ellensége”. A hazai bal- és neoliberális, illetőleg volt SZDSZ-es politikusokban a nép demokratikus választása elleni erőszakos fellépésnek mindig is megvolt a hagyománya. Ők Lukács Györggyel, az 1919-ben tizedelő népbiztos-filozófussal vallják, hogy amennyiben a nép(esség) nem rájuk szavaz, úgy annak csak hamis tudata lehet, amelyetől megszabadítani csak ők tudják, eszközökben messze nem válogatva. És bólogató háttérüknek ott tudva a nyugati erőközpontokat.

Tamás Gáspár Miklós volt SZDSZ-es képviselő és filozófus forradalmat akart a 2010-ben nyertes kormány ellen, mint említette Szigetvári Viktor a fentebb idézett cikkben is. Charles Gati, Clinton elnök volt tanácsadója nyíltan kijelentette, az Orbán-kormányt nem demokratikus úton kell megdönteni, ha másként nem megy. A hazáját lekurvázó, rendfőrségét brutális tettekre ösztökélő Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök és oly sok közéleti társa ugyanilyen módon nyilatkozott, más-más szavakat használva, beleértve az alig várt „éhséglázadást”. A tanácsköztársaságba visszanyúló múlt kötelez alapon. A Lukács-tanítvány Heller Ágnes filozófus a választások után jelentette ki: „Itt nem lesz nyugi!”.

A demokratikusan megválasztott kormány erőszakos térdre kényszerítésére mindent jónak tekintenek. Nehéz nem látni a stratégiában soha nem gondolkodó hadoszlop taktikáját. Ennek egyik fő eszköze Magyarország körbevétele egy egészségügyi kordonnal, amelyre a határátkelőhelyeken kiírnák: zsarnoki, antiszemita rezsim és nép – belépni tilos. Úgy gondolják, így csökkenthetik a befektetők és turisták számát, amellyel megroggyanthatják a gazdaságot és ennek nyomán felkorbácsolhatják a szenvedélyeket egy Majdan téri típusú, grúziai és más, amerikai szponzorációban kitört színes forradalommal, azzal a különbséggel, hogy nálunk a narancs színű forradalom szítása lehetetlen, ugyanis az országot a választók újra azzal a színnel festették be.

A rogyasztási hadművelet nehéz feladat lesz, ugyanis a befektetőket Szaúd-Arábiától Kamcsatkáig a profit érdekli elsősorban. A turisták pedig leginkább a nekik közvetlenül elmondott élménybeszámolóknak hisznek. A Háárec című izraeli napilap angol kiadása április 9-i számában azt ecsetelte, milyen olcsón utazhatnak izraeli turisták több európai fővárosba, miután a Wizzair decemberben közvetlen, igen elfűnyös árú utakat kínál Tel-Avivból, a felsorolásban elsőként Budapestet említve. Hogy eközben mi a valódi helyzet az antiszemitizmus frontján, arról csupán néhány szó. A BBC világszolgálatá április 11-én azt jelentette, hogy Franciaországból tavaly 63 százalékkal vándoroltak ki többen Izraelbe, mint egy évvel korábban, és hogy az ott élő zsidók rettegnek, leplezve identitásukat az utcán.

Az Egyesült Államokban a Ku-Klux-Klan karolinai volt „fűsarkánya”, Glenn Miller zsidó intézmények előtt gyilkolt április 13-án. Miller korábban a Nemzeti Szocialista Párt tagja volt, amely Észak-Karolinában a Kommunista Munkáspárt tagjait öldöste, majd később megalapította a Fehér Patrióták Pártját. Háza tele volt gránátokkal, automata fegyverekkel és löszerekkel. Honlapja (why.org) a Kuruc.infót is pironkodásra készítené. Az International New York Times április 16-i száma kétségbeesve teszi fel a kérdést, hogy miért kellett Howard Sternnek meghívnia rádiós show-jába, éget antiszemitizmusához platformot nyújtani neki olyan kérdésekkel is, hogy a feketéket vagy a zsidókat gyűlöli-e jobban. De az amerikai kormány továbbra sem kívánja betiltani a Ku-Klux-Klant és a hasonló paramilitáris szervezeteket, mert azzal van elfoglalva, hogy a nálunk betiltott Magyar Gárda metamorfózisaira összpontosítson.

Az pedig, hogy Besztercebánya térségét a sajtó által „neonácinak” nevezett Marian Kotleba kormányozza, mellékkérdés, hiszen a német lapok csak a megválasztásáról adtak hírt, azóta is elmaradva reszketésük napi ecsetelésével. A „láadás” szítása már megkezdődött a Szabadság téri németmegszállás-szobor építése köré vont kordon folyamatos bontásával. Ez az a társaság, amely a legerősebb szavakkal ítélte el annak a kordonnak a megbontását, amely a Kossuth teret zárta el a látogatók előtt, mert az Országházat és környékét Gergényi rendőrőrnök műveleti területté nyilvánította. Nyakó István, az MSZP szóvivőjeként az akkori kordonbontást provokációnak minősítette, mert a Fidesz „Magyarország jogrendjével szállt szembe”, Gusztos Péter, az SZDSZ országgyűlési képviselője „majomparádénak” nevezte. Keszeg Ferenc volt SZDSZ-es országgyűlési képviselő, aki az évben ment nyugdíjba a Magyar Helsinki Bizottság elnöki posztjáról, hiányolta, hogy a rendőrség gyáván nem tartóztatta le a Fidesz képviselőit, külföldi példával illusztrálva, hogy „másutt a képviselőket, és adott esetben a kongresszus tagjait hogyan állítják el hasonló jogsértések alkalmával”.

És itt kell megállnunk. A mostani kordonbontáskor csendben lévő Keszeg Ferenc hol a Magyar Helsinki Bizottság nevű emberi jogi, nem kormányzati szervezetet vezette, hol az SZDSZ-nek volt képviselője, illetőleg annak országos tanácsának tagja. Schiffer András, az LMP első embere korábban a szintén emberi jogi, nem kormányzati szervezetnek, a TASZ-nak volt a vezetője. Tette ki büszkén szervezete honlapjára azt a rapperdalt, hogy a Magyar Nemzet újságíróinak a belét kell kitaposni. Ahogyan a szociológia egyik amerikai klasszikusa, C. Wright Mills hatalmi elitje akadálytalanul cirkulál a katonai-ipari komplexum és a politika területein, nálunk ugyanolyan könnyű az átjárás a nem kormányzati, főként „emberi jogi” szervek és a jobboldaltól távoli politikai pártok között.

Április 15-én az Európai Parlament olyan határozatot hozott, amelynek értelmében a lobbista és egyéb nem kormányzati szervezeteknek („NGO”-knak) kötelezően regisztrálniuk kell magukat, és az így nyilvántartásba vett szervezeteknek maradéktalanul fel kell tárniuk minden általuk képviselt ügyfelüknek a pénzügyi támogatóik azonosságát. Az Egyesült Államokban erről már régóta a külföldi ügynökök nyilvántartásba vételét előíró törvény („foreign agents registration act”) gondoskodik.

Ez fordítva nincs így: Ukrajna esetében nem tudjuk, hogy ott a megválasztott kormány elleni lázadást mely nem kormányzati szervek szították azon ötmilliárd dollár segítségével, amelyet – mint decemberben Victoria Nuland amerikai külügyi államtitkár elmondta – az Egyesült Államok Ukrajna „demokratizálására” fordított. Nálunk a kormány eddig az ilyen kívülről történő „demokratizálást” csak bátorította azzal, hogy nem kívánta

törvényileg átláthatóvá tenni a külföldi ügynökszervezetek tevékenységét. És közben a rend?rség mosolyogva nézi a folyamatos kordonbontást és szoborrongálást. Vagy akár a Fidesz-székházba történ? er?szakos behatolást és ott a bejárati ajtó üvegének széttörését.

Ha a demokratikusan megválasztott kormány rendfenntartó szervei (akiké az „er?szak monopóliuma”, dobolta a fülünkbe a jobboldali emberek még több vérét látni akaró balliberális sajtó) az ellene er?szakot alkalmazókkal szemben nem mutat törvényes keretek között gyakorolt er?t, azzal további és egyre súlyosabb törvénytelen tettekre ösztönzi az antidemokratikus er?ket, valamint a szabálysértéseket vagy b?ncselekményeket toleráló „rend?rség” imázsát vetíti el?re.

Mivel a jöv?t senki nem tudja megjósolni, a puskaport nemzeti érdekb?l nagyon, de nagyon szárazon kell tartani. Az ügynököket ezért regisztrálni szükséges, a törvénytelen er?szakot alkalmazókkal szemben pedig ugyanolyan er?teljesen kell fellépni, mint teszik azt a balliberális antidemokraták mintaoszágaiban.

Lovas István - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló